

Πρωτ. Θεοδώρου Μπατάκα: “Άντε, πάλι τα ίδια...”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Του Πρωτ. Θεοδώρου Μπατάκα

Εφημερίου του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου και Υπευθύνου του Σ.Σ.Κ. “Ο Εσταυρωμένος”

Για μια ακόμη φορά, επέτρεψε ο Θεός να περάσουμε τη δοκιμασία μιας νέας καραντίνας. Ναι, συμφωνώ πως ήρθε μια ακόμη στενότητα σ’ όλα τα επίπεδα της καθημερινής μας ζωής που, δυστυχώς, θα έχει και ψυχολογικές επιπτώσεις. Μας στερεί από κάποιες δραστηριότητες που τόσο αγαπούμε, αλλά και μας είναι αναγκαίες. Βέβαια, δεν εννοώ μόνο αυτές που αναφέρονται στην κοσμική και σωματική μας ανάγκη, αλλά και στην πνευματική μας ζωή και οικοδομή.

Προσωπικά, θα ήθελα να καταθέσω μερικές σκέψεις για πνευματικά ζητήματα που

μας πονάνε ΟΛΟΥΣ και όχι μόνο μερικούς αδελφούς και αδελφές...

Αυτές τις ώρες, κάποιοι αδελφοί (κληρικοί και λαϊκοί) είναι ταραγμένοι και θυμωμένοι. Με ποιους; Ασφαλώς, με τους ποιμένες της Εκκλησίας(αρχιερείς και ιερείς), οι οποίοι (κατά τη γνώμη τους) άφησαν ακάλυπτο πνευματικά το ποίμνιο και “τα έκαναν πλακάκια ” με την Κυβέρνηση.

Ισχυρίζονται δε πως θα έπρεπε τούτη τη φορά ν’ αντιδράσουν δυναμικά, για να μην κλείσουν και πάλι οι ναοί. Και ποιος τους είπε πως η Εκκλησία μας, δια της Ι. Συνόδου και τοπικών Μητροπολιτών, δεν έπραξε αυτό που έπρεπε; Θα ήθελαν να το ανακοινώσουν οι τηλεοράσεις και τα άλλα ΜΜΕ; Αυτό μην το περιμένετε, διότι οι δημοσιογράφοι δεν ασχολούνται με τις κινήσεις της Εκκλησίας.

Πιστεύετε, αγαπητοί και αγαπητές, πως εμείς οι ανάξιοι ποιμένες σας δεν πονάμε; Πως δεν σας σκεπτόμαστε; Πως δεν προσευχόμαστε για όλους σας και περισσότερο για όσους “μαρσάρουν”, μουτρώνουν, καταλαλούν, και ιεροκατηγορούν; Για κείνους που οδηγούνται στην ποικίλη πλάνη, λόγω εγωισμού και υπερηφάνειας; Για κείνους που παραμένουν σταθεροί στην άποψή τους που τη βάζουν πάνω από τις θέσεις της Εκκλησία μας;

Ακούω από μερικούς πως η Εκκλησία “έχει πέσει έξω”, και πως μείναμε ορφανοί χωρίς πνευματική προστασία. Δηλαδή, έπαψε πλέον να λειτουργεί το Πανάγιο Πνεύμα μέσα στην Εκκλησία; Αυτή η άποψη είναι βλάσφημη... Ο Θεός να μας φυλάει από τέτοιες κουβέντες και απόψεις.

Οι Θείες Λειτουργίες τελούνται κανονικά με τη συμμετοχή ενός μικρού αριθμού προσώπων, όπως είναι: ο Λειτουργός, οι ψάλτες, ο νεωκόρος και ένας διακονητής στο Ι. Βήμα). Αυτή την εντολή μας έδωσε η διοικούσα Εκκλησία, σεβόμενη τα έκτακτα μέτρα της Κυβέρνησης. Σε κάποιους ναούς της πόλης μας θα τελούνται οι Θ.Λ. σε καθημερινή βάση και υπέρ όλων εκείνων που δεν βρίσκονται εντός ναού. Μετά τις ιερές ακολουθίες οι θύρες των Ναών θ’ ανοίγουν, για όσους θα ήθελαν να προσκυνήσουν ή να μιλήσουν με κάποιον ιερέα, αλλά και για άλλες ανάγκες τους.

Μία ομάδα αγαπητών αδελφών χριστιανών μας κατηγορεί πως αρνούμαστε να ομολογήσουμε την πίστη μας στο Χριστό και πως μας διακρίνει η δειλία και ο εφησυχασμός. Κι όμως, κάποιες φορές η διακριτική σιωπή είναι πιο εκκωφαντική από την πολυλογία. Ίσως, θα ήθελαν να βγούμε στους δρόμους και να φωνάζουμε, για να μας ακούσουν οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι της Ελληνικής Πολιτείας. Θα ήθελαν να αγνοήσει η Εκκλησία τα Κυβερνητικά μέτρα και ν’ αφήσει το λαό να γεμίζει τους ναούς χωρίς να υπολογίσουν το κόστος της υγείας όλων μας.

Θα ήθελα ακόμη να πω με ευγένεια και απλότητα τα εξής:

Έχουμε υποχρέωση να υπακούσουμε στους ποιμένες μας που έχουν την πνευματική ευθύνη για την σωτηρία της ψυχής μας. Αυτοί θα δώσουν λόγο στο Θεό, ασφαλώς, όταν κάνουμε υπακοή σ' αυτούς. Πάνω από τους πνευματικούς-εξομολόγους βρίσκεται ο κανονικός Μητροπολίτης και πιο πάνω από τον Επίσκοπο βρίσκεται η Ιερά Σύνοδος. Αυτό ας το λάβουμε υπόψη όλοι (κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί).

Ας γίνουμε ΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ της πίστεώς μας στην καθημερινή μας ζωή:

Με τον αγώνα μας κατά των παθών που μας ταλανίζουν.

Με την καθημερινή μελέτη της Αγίας Γραφής και άλλων πνευματικών βιβλίων.

Με την συγχωρετικότητα.

Με την ελεημοσύνη μας (προσευχή για τους άλλους, προβολή του μηνύματος της Εκκλησίας μας σε αδελφούς που αγνοούν την πνευματική ζωή, αγάπη, μακροθυμία, επιείκεια, ανεκτικότητα, αποδοχή του άλλου κ.α.).

Με το σταθερό πνευματικό μας πρόγραμμα.

Με την στρόφη του προβολέα ΕΝΤΟΣ μας και όχι πάνω στα ελαττώματα και τις αδυναμίες των άλλων.

Με τους τρόπους αυτούς, θα ευαρεστούμε τον Κύριο Ιησού Χριστό και θα έχουμε στην ψυχή μας: ΕΙΡΗΝΗ, ΠΡΑΟΤΗΤΑ, ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ, ΧΑΡΑ, ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ και όλες τις δωρεές Αγίου Πνεύματος.

Ας αξιοποιήσουμε την περίοδο αυτή για την προσωπική μας οικοδομή, αλλά και για τη σωτηρία όλου του κόσμου.

Ας προσέξουμε και τούτο: Σ' όποια καρδιά υπάρχει ΤΑΡΑΧΗ, φαίνεται πως απουσιάζει το πνεύμα του Θεού. Και όπου κυριαρχεί η ΕΙΡΗΝΗ και η ΠΡΑΟΤΗΤΑ, εκεί αναπαύεται το Πνεύμα του Θεού.

Ζητώ ταπεινά συγνώμη από κείνους τους αδελφούς και τις αδελφές που έχω πικράνει στην προσπάθειά μου να βοηθήσω να καταλάβουν: πως αν απομακρυνθούν από τους πνευματικούς τους ποιμένες θα γίνουν εύκολη λεία του διαβόλου. " ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ"...